

je i održao 26. svibnja 1718 u Visovcu kod Skradina.⁴⁵ Isključena je, dakle, bila mogućnost da bi se definatorij sastao već u prosincu iste godine, t. j. šest mjeseci nakon kapitula, tim više što je rok od mjesec dana za saziv definatorija u onako velikoj provinciji, uz onakav nedostatak saobraćajnih sredstava i pogibli puta, bio prekratak.

Videći neostvarivost postavljenog uvjeta, nijesu naša braća ni činila pismene isprave, nego su stali na usmenoj obvezi koju su više puta dali i ponovili. Kaptol se nije time zadovoljio, pa se je već 14. prosinca ponovno sastao. Na predlog kanonika Don Ivana Dražića, s 12 glasova protiv 5 zaključio je, budući da dolazak OO. Franjevacu Bosne Srebrene u crkvu Gospe od Pojišana donosi štetu kaptolu, kako, kad i gdje da se kaptol sastane s trima Prosjačkim Redovima u gradu, da se moli prevedroga dužda za njihovo isključenje. Prokuratorima kaptola u ovom poslu izabrani su kanonik Don Andrija Karlović s 13 glasova protiv 3, i kanonik Don Ante Radovanović (Gaudentius) s 12 protiv 4.⁴⁶

Nekoliko dana poslije ovog sastanka dužd mletački, na tužbu kaptola i upravitelja crkve Don Petra Božića, odlukom od 12. siječnja 1718 pozva pretstavnika naše braće u Splitu, da se tridesetog dana nakon primitka poziva prikaže na saslušanje, a kroz to da ništa ne poduzimlju u krjepost odluke od 17. srpnja prošle godine, dok se stvar ne riješi prema ovoj tužbi.⁴⁷ Naša pak braća uputiše molbu splitskom nadbiskupu Stjepanu Cupilli, da bi i on dozvolio pismeno ono što je dozvolio senat, a što je već bio dozvolio usmeno, da bi se naime, uz crkvu Gospe od Pojišana sa, gradio samostan. Molbu su potpisali Fra Ljudevit iz Vilacha, magister, Fra Lovro iz Ljubuškoga, lektor u nadbiskupskom sjemeništu, i Fra Juraj Ivanović, gvardijan, a predao ju je 8. siječnja 1718 provincijal Fra Filip Šurković. Nadbiskup istoga dana udijeli dozvolu s pravom odluke *servatis servandis*.⁴⁸

⁴⁵ LAPM, 118 sl.

⁴⁶ Stampa, 43 sl.

⁴⁷ Stampa, 45.

⁴⁸ Stampa, 46.